

Tantárgy neve: Természetvédelmi állattan II.	Kreditértéke: 5
A tantárgy besorolása: kötelező	
A tantárgy elméleti vagy gyakorlati jellegének mértéke, „képzési karaktere” 50-50 kredit%	
A tanóra típusa és óraszám a: 28 óra előadás és 28 óra gyakorlat az adott félévben Az adott ismeret átadásában alkalmazandó további (sajátos) módok, jellemzők: -	
A számonkérés módja: kollokvium Az ismeretellenőrzésben alkalmazandó további (sajátos) módok: -	
A tantárgy tantervi helye (hányadik félév): 3.	
Előtanulmányi feltételek: A Természetvédelmi állattan I. teljesítése	
Tantárgy-leírás: az elsajátítandó ismeretanyag tömör, ugyanakkor informáló leírása	
A gerinces állatfajok rendszertanának áttekintése. Az egyes osztályok általános jellemzői, védett és védendő fajok. Az egyes fajok részletes ismertetése, veszélyeztető tényezőinek áttekintése. A védelem lehetőségei, faj- és közösségi gyakorlati, aktív védelmi formák. Természetvédelmi besorolási rendszerek alapján az egyes fajok értékelése. Fajvédelmi programok. Féléves részletes tematika 1. A gerinces állatok védelmének története, jelentősége. 2. Fajszintű értékelési rendszerek, vörös listák, természetvédelmi szempontú érték besorolási rendszerek. 3. Állkapocsnélküliek és a sugarasúszójú halak, védelmük. A halvédelem gyakorlati lehetőségei. 4. A kételtűek és védelmük. Védelmi programok. 5. A hüllők és védelmük. Fajvédelmi programok. 6. A hazai madarak áttekintése. A madárvédelem története. 7. A madárvédelem formái: a hagyományos és az intenzív madárvédelem. 8. Esettanulmányok: A sólyomalakúak és a bagolyalakúak védelme. 9. Esettanulmányok: A darualakúak-, a lúdalakúak-, a gólyalakúak- és a szalakótaalakúak védelme. 10. Esettanulmányok: Az énekesmadár-alakúak védelme. 11. Az emlősök és védelmük lehetőségei. 12. Az emlősök védelme: rovarévők, denevérek és rágcsálók. 13. Az emlősök védelme: ragadozók és patások 14. A gerincesek ex situ védelmének lehetőségei	
A 2-5 legfontosabb kötelező , illetve ajánlott irodalom (jegyzet, tankönyv) felsorolása bibliográfiai adatokkal (szerző, cím, kiadás adatai, (esetleg oldalak), ISBN)	
- Juhász, L. (szerk.) (2014): Természetvédelmi állattan. Mezőgazda Kiadó. Budapest - Fekete, G. és Varga, Z. (2006): Magyarország tájainak növényzete és állatvilága. MTA Társadalomkutató Központ. Budapest - Andrési, P. (1996): Cselekvő természetvédelem. JGYTF Kiadó. Szeged - Faragó, S. (szerk.) (2000): Gerinces állatok védelme. NYME. Sopron	
Azoknak az előírt szakmai kompetenciáknak, kompetencia-elemeknek a felsorolása, amelyek kialakításához a tantárgy jellemzően, érdemben hozzájárul	

a) tudása

- Alaposan ismeri a szakterület szakmai szókincsét.
- Rendelkezik a gerinces állatközösségek, fajok ismeretével, védelmük lehetőségeivel, a védelemhez szükséges elméleti tudással
- Ismeri a különböző fajok elterjedési ismérveit, állományviszonyaik változásának irányát

b) képességei

- Képes a tanult állatcsoport ökológiai szemléletű fajmegőrzési, élőhely-fejlesztési, tájrekonstrukciós feladatainak elvégzésére.
- Képes élőhelyi környezetben felismerni a tárgyalt fajcsoport fajait, képes észlelni a veszélyeztető tényezőket
- Képes a tantárgy ismeretanyagának összegző értékelésére, azok szóbeli és írásos közvetítésére szakmai közönség számára is

c) attitűdje:

- Vállalja és hitelesen képviseli a tantárgy által érintett élőlénycsoportot a társadalom előtt
- Érzékeny az érintett élőlénycsoporttal kapcsolatosan felmerülő természetvédelmi problémákra, törekszik azok megelőzésére, elemzésére és integrált szemléletű megoldására, azok valódi kiváltó okainak megismerését követően.
- Elfogadja a K+F+I tevékenységhez kötődő jogi, etikai normákat, szabályokat.

d) autonómiája és felelőssége:

- Kialakított szakmai véleményét előre ismert döntési helyzetekben önállóan képviseli.
- Felelősséget vállal a társadalom körében egyes, kevésbé kedvelt élőlénycsoport védelméért
- Vállalja nyilatkozatainak, véleményének következményeit.
- Útmutatás mellett képes szakmai projektek feladatainak elvégzésére.

Tantárgy felelőse: Dr. Juhász Lajos, egyetemi docens, habil. PhD

Tantárgy oktatásába bevont oktató: Dr. Gyüre Péter PhD, egyetemi adjunktus

Évközi ellenőrzés módja:

A félév során 5 ellenőrző dolgozat megírása az előadások anyagából. Az aláíráshoz az 5 dolgozat legalább 60%-os teljesítése szükséges. A gyakorlatokon heti rendszerességgel számonkérés, amelyek összeredménye legalább elégséges szintet el kell érnie. Ebben az esetben szerezhető vizsgajogosultság.

Számonkérés módszereinek részletei:

Kollokvium a vizsgaidőszakban: Aki megszerezte a vizsgajogosultságot, az a vizsgaidőszakban a meghatározott feltételek mellett szóbeli vagy írásbeli vizsgát tehet, amelynek az eredményét nem befolyásolja a gyakorlaton szerzett érdemjegy. Félévenként összesen 3 vizsgalehetőség adott, amelyek közül az esetleges, harmadik („C”) vizsga kizárólag szóban, vizsgabizottság előtt történik

Az aláírás megszerzésének feltételei:

- Az előadások rendszeres látogatása
- Az előadás és a gyakorlatok ellenőrző dolgozatainak eredményes teljesítése, a gyakorlati számonkérések, egyéni feladatok teljesítése

Vizgakérdések, tételsor:

1. Az állatvédelem hazai történetének áttekintése
2. Fajszintű értékelési rendszerek
3. A Nemzeti Biodiverzitás Monitorozó Rendszer (gerincesek)

4. Az ingolák és a sugarasúszójú halak anatómiai áttekintése
5. A sugarasúszójú halak rendszertana (hazai vonatkozások)
6. A halvédelem lehetőségei
7. A kétéltűek anatómiai áttekintése
8. A kétéltűek rendszertana (hazai vonatkozások)
9. A kétéltűek védelmének lehetőségei, fajvédelmi programok
10. A hüllők anatómia áttekintése
11. A hüllők rendszertana (hazai vonatkozások)
12. A hüllők rendszertana (hazai vonatkozások), fajvédelmi programok
13. A madarak anatómiai áttekintése
14. A madarak szaporodásbiológiája
15. A madarak rendszertana (hazai vonatkozások)
16. A hagyományos madárvédelem formái
17. Az intenzív madárvédelem formái
18. A madarakra irányuló fajvédelmi programok
19. Az emlősök anatómiai áttekintése
20. Az emlősök rendszertana (hazai vonatkozások)
21. Az emlősök védelme. Rovarevők denevérek és rágcsáló emlősök
22. Az emlősök védelme. Ragadozók és patások
23. Az emlősökre irányuló fajvédelmi programok
24. A vadgazdálkodás és a természetvédelem kapcsolata